

РЕШЕНИЕ

№ 6038

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6851** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 221 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на В. П. К. от [населено място], срещу Решение № 2597/02.06.2023 година, постановеното по НАХД № 3982/2023 година по описа на Районен съд - София.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон, касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че наказателното постановление е издадено при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Твърди, че проверката е извършена само от органи на Агенция „Пътна инфраструктура“, в нарушение на чл. 36 Наредба № 11 от 3.07.2001 година за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства (Наредба № 11/03.07.2001 година). Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че за деянието може да бъде ангажирана отговорността на водача на моторното превозно средство. Отделно от това твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че случаят не е маловажен. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да постанови

друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Ответникът не изпраща представител. В отговора на касационната жалба излага подробните си съображения за законосъобразност на обжалваното решение. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила проверяваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София-град, Двадесет и първи касационен състав, след преценка на наведените с жалбата касационни основания и представените в хода на административнонаказателното и въззивното производство доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред Районен съд - София е образувано по жалбата на В. П. К. от [населено място], срещу Наказателно постановление № 8029/06.02.2023 година на Началника на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция пътна инфраструктура, с което му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лева за нарушение по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата затова, че на 09.01.2023 година, 12,45 часа, на автомагистрала „Х.“, км. 0+500, в посока [населено място] – [населено място], управлява товарен автомобил м. „Волво“ с регистрационен [рег.номер на МПС] , натоварен с пясък без разрешение по чл. 8, ал. 2, вр. ал. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 година за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства.

С Решение № 2597/02.06.2023 година, постановено по КНАХД № 3982/2023 година състав на Районен съд – София е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 09.01.2023 година, 12,45 часа, на автомагистрала „Х.“, км. 0+500, в посока [населено място] – [населено място], В. П. К. управлява товарен автомобил м. „Волво“ с регистрационен [рег.номер на МПС] , натоварен с пясък.

Въззивният съд е приел, че проверката е извършена от компетентните по чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 година органи, които са съставили акт за установяване на административно нарушение, съобразно чл. 56, ал. 2, т. 1 от Закона за пътищата.

Съдът е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, съобразно чл. 56, ал. 3 от Закона за пътищата и при спазване на административнонаказателните правила.

Съдът е приел, че извършеното нарушение съставлява нарушение по чл. 53, ал. 1, т. 2, вр. чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата. Приел е, че деянието не е маловажно.

Съдът, като е преценил, че деянието е извършено за първи път, въззивният съд е преценил, че целите по чл. 12 от ЗАНН ще бъдат постигнати при наказание от 1 000 лева, поради което е изменил наказателното постановление.

Настоящият касационен състав изцяло споделя изводите на въззивния съд, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Проверката е извършена от служители на Агенция „Пътна инфраструктура“, оправомощени за това, съобразно чл. 37, ал. 1 от Наредба №

11/03.07.2001 година. Актът за установяване на административно нарушение е съставен от лицата по чл. 56, ал. 2, т. 1 от Закона за пътищата, а наказателното постановление е издадено от компетентен орган - Началника на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция пътна инфраструктура, оправомощен със Заповед № РД-11-246/31.03.2022 година на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, съобразно чл. 56, ал. 3, т. 1 от Закона за пътищата.

С разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Закона за пътищата е забранено движението на тежки пътни превозни средства в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение. Предвиденото наказание в разпоредбата на чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата е „глоба“ в размер от 1 000 до 5 000 лева. Наказателноотговорни са физическите лица, нарушили разпоредбите или които извършат или наредят да бъдат извършени забранените дейности.

Легално определение на понятието е дадено в § 1, т. 8 от Допълнителните разпоредби на Закона за пътищата и това е използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други лица.

Т.е. специално ползване на пътищата по смисъла на легалното определение е използването им за превоз на тежки товари, за какъвто превоз се касае в настоящия случай.

С разпоредбата на чл. 177, ал. 3, т. 1 от Закона за движението по пътищата е предвидено административно наказание „глоба“ в размер от 500 до 3 000 лева за водач, който, без да спазва установения за това ред, управлява пътно превозно средство с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Анализът на нормите води до извод, че изпълнителните деяния на двете нарушения са идентични и за да бъдат осъществени е необходимо движение на тежко пътно превозно по път. Разликата е в административнонаказателноотговорното лице. По чл. 177, ал. 3 от Закона за движението по пътищата субект на отговорността е само на водача на тежкото превозно средство, а по чл. 53 от Закона за движението по пътищата е и лицето, което нареди извършването на забранената дейност.

При идентичност на изпълнителните деяния преценката за ангажиране на административнонаказателната отговорност е на органа, извършил проверката, съобразно компетентността му. Още повече, че в конкретния случай, контролът може да бъде извършен, както от служители на Агенция „Пътна инфраструктура“, така и от органи на Министерство на вътрешните работи.

В конкретния случай, описаните в наказателното постановление, съставомерни признаци осъществяват състава на нарушението по чл. 53, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Закона за пътищата.

Жалбоподателят, като водач на пътното превозното средство, е бил длъжен да съобрази поведението си с изискванията на чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ от Наредба № 11 от

03.07.2001 година за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства. Деянието е извършено при евентуален умисъл. Претоварването е с 10 т., което представлява 35 % надвишаване на максимално допустимата маса и попада в т. 4 от Приложение № 1 „Категория на тежестта на нарушенията от Регламент (ЕС) 2016/403 на Комисията от 18 март 2016 година за допълнение на Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на класификацията на тежките нарушения на правилата на Съюза, които могат да доведат до загуба на добрата репутация на автомобилния превозвач, и за изменение на приложение III към Директива 2006/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и се квалифицира като тежко.

Доколкото нарушението е извършено за първи път, въззивният съд правилно е намалил размера на наложеното административно наказание 4глоба“.

По изложените съображения решението на въззивния съд следва да се остави с сила.

На касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на размер на 80 лева, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2597/02.06.2023 година на Районен съд - София, постановено по НАХД № 3982/2023 година.

ОСЪЖДА В. П. К., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА Агенция „Пътна инфраструктура - отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.